

ת"פ 20025/04/14 - מדינת ישראל נגד יוחי אדוורדס, יהונדב בן אליס, אהוב טת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27 ספטמבר 2016

ת"פ 20025-04-14 מדינת ישראל נ'
אדוורדס ואח'

ת"פ 20054-04-14

לפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. יוחי אדוורדס
2. יהונדב בן אליס
3. אהוב טת

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבישי דויטש

ב"כ הנאשם 1: עו"ד מירב בן שבת

ב"כ הנאשם 2: עו"ד שמעון אמיר

ב"כ הנאשם 3: עו"ד תמר נבו

הנאשם 1 בעצמו

הנאשם 2 בעצמו

הנאשם 3 בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות, הנאשם 1 זוכה מעבירה של שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר,

עמוד 1

עבירה על סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ") והורשע בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה על סעיף 216(א)(1) לחוק, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") העלבת עובד ציבור, עבירה על סעיף 288 לחוק. נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה על סעיף 216(א)(1) לחוק וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה על סעיף 275 לחוק.

2. על פי ממצאי הכרעת הדין הגיעו הנאשמים לתחנת המשטרה על - מנת לשחרר חבר שנעצר, משסירבה היומנאית לאפשר להם להיכנס בשער הכניסה להולכי הרגל, ניצלו הנאשמים את כניסתה של נידת משטרה בשער הכניסה לכלי רכב, נעמדו בשער ומנעו את סגירתו. בהמשך סירבו להוראות השוטרים לזוז אחורנית על מנת לאפשר סגירתו של השער והתנהגו באופן מתלהם ומאיים.

תסקיר שירות מבחן לנאשם 2

3. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות אלימות מצידו של נאשם 2 הוא נמוך וכי לקח באופן חלקי אחריות למעשיו. שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 2 של"צ בהיקף של 140 שעות, ע"פ תכנית אותה גיבש עבורו.

תסקיר שירות מבחן לנאשם 3

4. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצידו נמוכה, שירות המבחן לא מצא כי הנאשם 3 בשל בשלב זה לקשר טיפולי והמליץ להטיל עליו של"צ בהיקף של 140 שעות, ע"פ תכנית אותה גיבש עבורו.

טיעוני הצדדים בתמצית

5. באשר לעניינו של נאשם 1 טען ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר. ב"כ המאשימה הצביע על פוטנציאל ההסלמה של האירוע ועל המסוכנות שנשקפה מהנאשמים, שהיו נחושים בכוונתם להיכנס לתחנת המשטרה. ב"כ המאשימה עתר להטיל על נאשם 1 עונש של מאסר ומאסר מותנה. בכל הנוגע לנאשם 2, עתר ב"כ המאשימה להטיל עליו עונש מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה ביקש שלא לקבל את המלצות שירות המבחן, נוכח העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן. בעניינו של הנאשם 3 התייחס ב"כ המאשימה לנסיבות מעשיו החמורות של הנאשם 3 ועתר להטיל עליו עונש מאסריכולירוצהבעבודותשירות,מאסרעלתנאי וקנסכספי. ב"כ המאשימה חזר על עמדת המאשימה המתנגדת לביטול הרשעתם של נאשמים 2 ו-3, שכן לא הובאה כל ראיה ממנה עולה כי יגרם לנאשמים נזק ממשי ומוחשי.

6. ב"כ נאשם 1 ביקשה לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם 1 נורה בטייזר, ביקשה שלא לשקול לחובתו את ניהול המשפט ולהסתפק במאסר על תנאי בלבד. הנאשם 1 עצמו אמר כי אין לו דבר נגד המשטרה וכי בהיותו בין היתר זמן רחוב הוא נזקק לעזרתם של השוטרים מידי פעם.

7. ב"כ הנאשם 2 עתר לבטל את ההרשעה וטען, כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה לפגוע באופן קונקרטי בנאשם, בהיותו של הנאשם 2 חשמלאי המבצע פרויקטים שונים בארץ והרשעה פלילית עלולה למנוע את כניסתו למתקנים ביטחוניים. נאשם 2 טען כי נגרמו לו הפסדים בגין שהייתו במעצר וכי היה עליו להיות בבית משפט אחר ומשלא הגיע הפסיד במשפט. הנאשם 2 תהה "למה מגיע לי העונש הזה רק בגלל שרציתי להגיע ולחתום ערבות".

8. ב"כ נאשם 3 טענה כי מתחם הענישה נע בין הטלת צו של"צ לבין הטלת מאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם 3 הטעימה כי התנהגותו של הנאשם 3 נבעה מחוויה קשה של גזענות אותה חווה במהלך השנים וביקשה לבטל את ההרשעה ולהקל איתו ככל האפשר. הנאשם 3 טען כי שירת בצבא וכי מאז האירוע מתקשה להתקדם בחייו.

דין והכרעה

ביטול ההרשעה לנאשמים 2 ו- 3

9. הכלל הוא שכאשר נקבע כי אדם בגיר עבר עבירה - יש להרשיעו. בהתאם להלכה הפסוקה, על-מנת לבטל הרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. והשני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997), ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל (2.4.2014), ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07) (להלן: "עניין אלון לאופר"), וכן דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3852/14 ורשוארני' מדינת ישראל מיום 18.08.14 פסקה 11).

10. הנטל על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשמים על פני שיקולים אחרים.

11. הנאשמים 2 ו- 3 הורשעו בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה שהעונש הקבוע לצדה הוא 6 חודשי מאסר, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה שהעונש הקבוע לצדה הוא 3 שנות מאסר. בחינת נסיבות ביצוע של העבירות מלמד על כך כי הנאשמים הגיעו לתחנת המשטרה על מנת לשחרר את חברם שנעצר, כשהגיעו לתחנת המשטרה סירבה היומנאית לפתוח להם את השער וכאשר הגיעה נידת משטרה לכניסה נעמדו בשער ומנעו את סגירתו. בהמשך, לא שעו להוראות השוטרים שהורו להם לזוז אחורנית על מנת שאפשר יהיה לסגור את השער והתנהגו באופן מאיים ומתלהם. ניתן להסיק מהתנהגותם של הנאשמים כי ביקשו הם לעשות דין לעצמם ולהיכנס לתחנה חרף התנגדות השוטרים. הנאשמים עשו כל שלא ידם כדי להפריע לשוטרים בעבודתם. בפסק דינו בע"פ 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל ע"פ 26443-03-15 דניאל גורביץ' נ' מדינת ישראל החליט ביהמ"ש המחוזי מרכז לוד, במקרה דומה לבטל הרשעתו של מערער

בקבעו "נראה לנו כי בנסיבות אלה, ובהתחשב באמור בתסקיר שירות המבחן, לרבות גילו הצעיר, שהיה בן 23 בזמן האירוע, נטילת אחריות וביטוי חרטה על התנהגותו ועל הפגיעה שהסב לשוטרים, ניתן להימנע מהרשעתו של מערער 2". בענייננו, הנאשמים 2 ו-3 לא הביעו חרטה על התנהגותו ועל הפגיעה שהסבו לשוטרים.

12. עיינתי בהחלטתו של כב' השופט הרבסט בת.פ. 16348-06-14 עם זאת לא שוכנעתי כי בנסיבות תיק זה, במצב דברים בו הנאשמים לא הביעו כל חרטה על התנהגותם התוקפנית והאלימה ניתן לשקול ביטולה של ההרשעה. אף לו סברתי, שסוג העבירות בנסיבות המקרה, מאפשר הימנעות מהרשעה, הרי שהנאשמים לא הצביעו על נזק קונקרטי וממשי העלול להיגרם להם כתוצאה מהרשעתם. ולא שוכנעתי כי עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשמים לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, (ראו פסה"ד בעניין אלון לאופר הנ"ל).

13. ב"כ נאשם 2 טען כי הרשעתו של הנאשם 2 עלולה למנוע ממנו לעבוד כחשמלאי במתקנים ביטחוניים, אולם טענה זו נטענה באופן כללי בלבד, לא הובא בפניי כל מסמך המעיד על פגיעה עתידית בשיקום הנאשם 2 ולא הוכח בפני, במידה קרובה של וודאות, כי יגרם לנאשם 2 נזק מוחשי וקונקרטי כתוצאה מהרשעתו בדיון.

14. הנאשמים 2 ו-3 לא קיבלו על עצמם אחריות לביצוע העבירה, ונראה כי לא הפנימו את הפסול במעשיהם, גם לאחר הכרעת הדין. על טענות מסוג זה להיות מוכחות ולהצביע על כך שהרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומם של הנאשמים. כאמור, הוכחה לכך לא הוצגה לבית המשפט כמו כן גם לא בפני שירות המבחן.

15. לפיכך, משלא מתקיימים שני התנאים המצטברים בהלכת תמר כתב, המצדיקים ביטול הרשעתו של הנאשם, הריני מותירה את הרשעתם של הנאשמים על כנה.

מתחם הענישה

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר בפועל (ראו ת.פ. 43842-08-14 **מדינת ישראל נ' רינקוף** 7.10.15 וכן ת"פ 22573-02-11) **מדינת ישראל נ' פבל גוטרמן** של בימ"ש השלום בפתח תקוה וכן לפסה"ד שניתן בערעור).

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים לא שעו להוראות השוטרים והתנהגו באופן אלים ותוקפני, בניסיון להיכנס בכח לתתחומי תחנת המשטרה. משנה חומרה אני מוצאת בעובדה שהנאשמים ביצעו את העבירות בצוותא.

18. בשים לב לעקרון ההלימה; בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים; בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה; ובהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי נע בין הטלת עונש

מאסר מותנה ולצידו ענישה מוחשית ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

19. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים נתתי דעתי להתנהגותם התוקפנית והמתלהמת להיותם בני קהילת העבריים, הסובלים לא מעט מאפליה על רקע צבע עורם וייתכן שמאז כניסתם של פליטים לארץ החמירה האפליה ואיתה תחושתם הקשה של הנאשמים, אשר הסבירו את התנהגותם על רקע תחושתם לפיה סברו אנשי המשטרה שהם סודנים. כמו כן, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם 1 נורה בטייזר במהלך האירוע, וכי נגרמה לו עוגמת נפש קשה. עוד לקחתי בגדר שיקולי את העובדה כי היום הביע נאשם 1 חרטה.

20. הנאשמים כפרו במיוחס להם ולכן לא ניתן להקל איתם ביחס למי שלקח אחריות והביע חרטה.

סוף דבר

21. לאור כל האמור אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעברו עבירות נגד עובדי צבור או כל עבירת אלימות.

22. אני מורה לנאשם 2 לבצע 140 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן.

23. הסברתי לנאשם והזהרתי אותו, שאם לאימלא אחרי צוהשל"צמכלבחינהשהיאאויעבורעבירהנוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף עלהעבירהשבגינה ניתן הצו.

הנאשמים הביעו את נכונותם למלא אחראותהצו.

24. מתוקף סמכותי לפי 71א (ד) לחוק העונשין התשל"ז-1977. אני מורה לנאשם 2 לבצע בדיקות שתן לצורך איתור שרידי סם בתקופה בה יהיה בפיקוח שירות המבחן בצו השל"צ. מועדי הבדיקה יהיו על פי הזמנת שירות המבחן ולפי שיקול דעתו. מובהר לנאשם כי מילוי ההוראה או שימצאו שרידי סם בבדיקת שתן, יהיה רשאי שירות המבחן לפנות לבית המשפט לצורך הפקעת צו השל"צ. דין אי מילוי הוראה זו כדין הפרת צו השל"צ. בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף עלהעבירהשבגינה ניתן הצו.

25. אני מורה לנאשם 3 לבצע 140 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן.

26. הסברתי לנאשם והזהרתי אותו, שאם לאימלא אחרי צוהשל"צמכלבחינהשהיאאויעבורעבירהנוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף עלהעבירהשבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחראותהצו.

27. מתוקף סמכותי לפי 71א (ד) לחוק העונשין התשל"ז-1977. אני מורה לנאשם 2 לבצע בדיקות שתן לצורך איתור שרידי סם בתקופה בה יהיה בפיקוח שירות המבחן בצו השל"צ. מועדי הבדיקה יהיו על פי הזמנת שירות המבחן ולפי שיקול דעתו. מובהר לנאשם כי מילוי ההוראה או שימצאו שרידי סם בבדיקת שתן, יהיה רשאי שירות המבחן לפנות לבית המשפט לצורך הפקעת צו השל"צ. דין אי מילוי ההוראה זו כדין הפרת צו השל"צ. בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

28. אני גוזרת על הנאשם 1, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות אלימות או עבירות כנגד עובדי ציבור.

29. כמו כן, ישלם הנאשם 1 קנס בסך אלף ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם ב 4 תשלומים שווים רצופים על סך 250 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 06.11.16 ובכל שישה לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

30. הנאשם 1 יחתום על התחייבות בסך אלף ₪ למשך שנתיים לבל יעבור על אחת העבירות בהם הורשע. לא תחתם ההתחייבות יאסר הנאשם ליומיים.

ניתן והודע היום כ"ד אלול תשע"ו, 27/09/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

החלטה

את מכשירי הטלפון הניידים ניתן להחזיר לנאשמים 1 ו-2, כמו כן, ניתן צו כללי ליתר המוצגים לשיקול דעתו של קצין התחנה.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ו, 27/09/2016 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת